

Beslissing OM n.a.v. RTE-oordeel 2016-23

Samenvatting

In deze zaak was bij de patiënt de diagnose van Alzheimer gesteld. Hij werd hiervoor, uitsluitend palliatief, behandeld met zogeheten Exelonpleisters. Genezing was niet mogelijk. De arts was de euthanasie begonnen met het verlenen van hulp bij zelfdoding door het geven van een niet door de KNMG/KNMP geadviseerde barbituraatdrank, in een bovendien te lage dosering. Omdat de patiënt niet overleed, voerde de arts alsnog een levensbeëindiging uit. De patiënt kwam hierdoor te overlijden.

Oordeel RTE (2016-23)

De RTE kwam tot het oordeel dat de arts niet had gehandeld conform de zorgvuldigheidseis als bedoeld in art. 2, eerste lid, onder f (medisch zorgvuldige uitvoering) van de Wtl. De RTE was van oordeel dat de arts de hulp bij zelfdoding niet zorgvuldig had uitgevoerd door de patiënt een te lage dosering van een middel (fenobarbital) te geven dat bovendien niet in de KNMG/KNMP Richtlijn "Uitvoering euthanasie en hulp bij zelfdoding" van augustus 2012 is genoemd. De arts voerde ter verdediging aan dat hij ervan was uitgegaan dat de middelen die hij van de apotheek had gekregen de juiste waren.

Beoordeling Openbaar Ministerie

Het College is van oordeel dat de arts strafrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld door in strijd met de Richtlijn te handelen. Dat de arts had vertrouwd op de apotheker doet hieraan niet af. Aan een arts worden immers hoge eisen gesteld, waaronder een gedegen voorbereiding zoals het raadplegen van de Richtlijn. Dit gold te meer omdat het de eerste keer was dat deze arts een hulp bij zelfdoding uitvoerde, de arts het bestaan van de Richtlijn kende en de consultant de arts erop had gewezen dat hij deze diende te raadplegen. Het College rekent het de arts aan dat hij een groot risico heeft genomen op het ontstaan van complicaties. Het College ziet evenwel geen aanleiding over te gaan tot strafrechtelijke vervolging van de arts omdat de arts aantoonbaar lering uit de zaak heeft getrokken. Zo heeft hij samen met de apotheker een controlesysteem opgezet en de zaak besproken binnen zijn praktijk. Nu er geen redenen zijn om aan te nemen dat de patiënt extra heeft geleden als gevolg van de onzorgvuldigheid, is het College overgegaan tot het seponeren van deze zaak.

Beslissing

Gelet op de ernst van de zaak is deze voorwaardelijk geseponeerd. Aan de arts is een proeftijd van één jaar opgelegd. Dit houdt in dat wanneer de arts zich binnen dit jaar schuldig maakt aan een nieuw vergelijkbaar strafbaar feit, hij ook voor het oude feit alsnog vervolgd kan worden.